

อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล (Personal Protective Devices or Equipments)

เป็นเครื่องที่ใช้ป้องกันสวมใส่บนส่วนใดส่วนหนึ่งของร่างกาย เพื่อป้องกันอันตรายจากสภาวะแวดล้อม ช่วยลดหรือหลีกเลี่ยงการสัมผัสสาร วัตถุอันตราย หรือเชื้อโรคโดยตรง อุปกรณ์ป้องกันที่ดีควรมีประสิทธิภาพในการป้องกันสูง แต่ไม่ลดประสิทธิภาพการทำงาน ผู้ใช้ต้องคำนึงถึงลักษณะงาน และผู้ใช้ต้องได้รับการฝึกอบรมวิธีใช้เป็นอย่างดี

โดยอุปกรณ์ที่ใช้แบ่งออกเป็น

1. อุปกรณ์ป้องกันศีรษะและผม
2. อุปกรณ์ป้องกันใบหน้าและตา
3. อุปกรณ์ป้องกันหู
4. อุปกรณ์ป้องกันมือและเท้า
5. อุปกรณ์ป้องกันลำตัว แขนและขา
6. อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากระบบหายใจ
7. อุปกรณ์ป้องกันพิเศษเฉพาะงาน
8. เข็มขัดนิรภัย

อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

อุปกรณ์ป้องกันศีรษะ (Head Protection)

ป้องกันการกระแทก การเจาะทะลุของวัสดุ
ที่จะตกลงมากระทบกับศีรษะ สามารถต้านทาน
กระแสไฟฟ้า ทนการลุกไหม้ของไฟได้

อุปกรณ์ป้องกันหู (Ear Protection)

ลดความดังของเสียงที่มากกระทบกับแก้วหู
กระดูกหู ลดอันตรายที่มีต่อระบบการได้ยิน
สามารถป้องกันเศษวัสดุที่กระเด็นเข้าหูได้

อุปกรณ์ป้องกันใบหน้าและดวงตา (Face and Eye Protection)

ป้องกันอันตรายต่อใบหน้าและดวงตา
จากการสัมผัสสารเคมี ก๊าซ ฝุ่นละออง
แสงจ้า ความร้อน รังสีต่างๆ ตลอดจน
ลักษณะงานที่อาจก่ออันตรายจากการ
ปลิวหรือกระเด็นของวัตถุมาถูกหน้า
และดวงตา

อุปกรณ์ป้องกันลำตัว (Body Protection)

ป้องกันอันตรายจาก ไฟ ความร้อนสูง
โลหะที่หลอมละลาย สารเคมีที่กัดกร่อน
อุณหภูมิที่เย็นจัด ไฟฟ้าแรงสูง
ตลอดจนอันตรายอื่นๆ จากการทำงาน

อุปกรณ์ป้องกันการตก จากที่สูง (Fall Protection)

ป้องกันอันตรายจากการทำงานบนที่สูง
หรือทำงานต่างระดับที่ต้องเสี่ยงกับ
การพลัดตกลงมา เช่น งานก่อสร้าง
งานบำรุงรักษา งานสายส่งไฟฟ้า
งานทำความสะอาด หรือการทำงาน
ในหลุม บ่อ

อุปกรณ์ป้องกันระบบการหายใจ (Respiratory Protection)

ป้องกันอันตรายต่อระบบทางเดินหายใจ
ที่เกิดจากการหายใจในบรรยากาศที่มี
สิ่งปนเปื้อนที่เป็นอันตราย โดยต้องคำนึง
ถึงลักษณะอันตรายของสิ่งปนเปื้อน
ความเข้มข้นในบรรยากาศ ระยะเวลา
ที่ต้องสัมผัส เพื่อประกอบการตัดสินใจ
ในการเลือกใช้อุปกรณ์

อุปกรณ์ป้องกันมือและแขน (Hand and Arm Protection)

ป้องกันอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับมือและแขน
ไม่ว่าจะเป็น การถูกตัด ชีตข่วน
ถูกสารเคมี ไฟฟ้าดูด ถูกความร้อน
หรือไฟไหม้ เป็นต้น

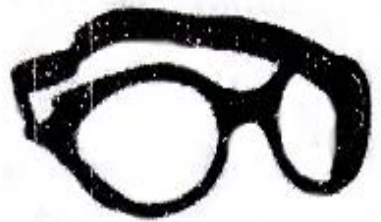
อุปกรณ์ป้องกันเท้า (Foot Protection)

ป้องกันส่วนของเท้า นิ้วเท้า ตลอดจน
หน้าแข้งไม่ให้สัมผัสกับอันตรายจาก
การปฏิบัติงาน เช่น การตกกระแทก
ทับ หนีบ อัด ทิ่ม แทะจากวัตถุต่างๆ
รวมทั้งป้องกันความร้อนและสารเคมี

อุปกรณ์ป้องกันใบหน้าและตา

แว่นตานิรภัย

- ช่วยป้องกันแสงจ้า อีกทั้งเศษโลหะ เศษวัสดุ หรือไอของสารเคมีที่อาจกระเด็นเข้าตาหรือสัมผัสผิวหนัง
- แว่นตานิรภัยอาจทำด้วยพลาสติก หรือวัสดุที่ทนต่อความร้อน กรอบเลนส์ทำด้วยพลาสติกหรือโลหะ มีเบาะรองเลนส์ และเลนส์ 1 เลนส์ สำหรับชนิดที่ใช้ป้องกันสารพิษมีทั้งแบบที่มีแผ่นข้าง (**side shield**) และไม่มีแผ่นข้าง แผ่นข้างอาจเป็นแบบตะแกรงลวด พลาสติกเจาะรู หรือพลาสติกทึบ
- เลนส์แก้วทนความร้อนน้อยกว่า แต่มีคุณสมบัติทนสารเคมีบางอย่างดีกว่า และเมื่อเกิดไฟไหม้จะหายได้เร็วกว่าเลนส์พลาสติก
- เลนส์พลาสติกจะทนวัตถุที่แหลมคมได้มากกว่า
- การใช้แว่นตาควรคำนึงถึงความแข็งแรง สวมสบาย ทำความสะอาดง่าย มีประสิทธิภาพในการป้องกันสูง ไม่ติดเชื้อง่าย ไม่ติดไฟ และราคาสมเหตุสมผล การดูแลและบำรุงรักษาถือเป็นของใช้ส่วนตัว ต้องทำความสะอาดทุกวัน ไม่เก็บในที่ชื้นหรือมีฝุ่น และควรเปลี่ยนเลนส์ทันทีที่ชำรุด

ข้อปฏิบัติ

1. ควรสวมอุปกรณ์ป้องกันใบหน้าและตาตลอดเวลาที่ปฏิบัติงานที่เสี่ยงต่ออันตราย
2. ใช้อุปกรณ์ป้องกันใบหน้าและตาให้เหมาะสมตามวัตถุประสงค์
3. หลังใช้ทุกครั้งต้องมีการทำความสะอาด หรือมีการบำรุงรักษาที่ดี

อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากระบบหายใจ (Respirator)

จำเป็นต้องรู้ข้อมูลต่อไปนี้

- ลักษณะของมลพิษในอากาศในบริเวณที่ทำงาน
- การเข้าสู่ร่างกายเข้าทางใดได้บ้าง
- ความรุนแรงของมลพิษ
- ชนิดของมลพิษเป็นสารใด ออกฤทธิ์อย่างไร
- ความเข้มข้นของสารมลพิษ
- ช่วงเวลาที่ใช้
- บริเวณที่จะใช้เครื่องป้องกัน
- สภาพการทำงาน

อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากระบบหายใจ

แบ่งเป็น 2 ประเภท

1. **แบบที่มีการกรองอากาศให้บริสุทธิ์ (Air purifying or Filtering respirators)**
 - อากาศจะผ่านการกรอง ฟอก หรือทำปฏิกิริยาเคมีเพื่อลดปริมาณสารพิษก่อนที่คนงานจะหายใจเข้าไป ใช้ในบริเวณที่มีออกซิเจนในอากาศเพียงพอ และทราบชนิดของสารพิษในอากาศ แบ่งเป็น 2 แบบ

แบบที่มีการกรองอากาศให้บริสุทธิ์

1.1 ชนิดใช้แยกอนุภาคของฝุ่น ไอควัน ออกจากอากาศ (Particle removing air purifying respirator)

แผ่นกรองอากาศทำจากวัสดุหลายชนิด ขนาดของรูพรุนในแผ่นกรอง จะเป็นตัวบ่งประสิทธิภาพการกรองอนุภาค การใช้แผ่นกรองจะทำให้เกิดความต้านทานในการดูดอากาศเข้าในเครื่อง

แบบที่มีการกรองอากาศให้บริสุทธิ์

1.2 ชนิดที่ใช้แยกแก๊สหรือไอออกจากอากาศ (Gas and vapor-removing air purifying)

จะมีกระบอกหรือภาชนะบรรจุสารเคมีที่สามารถดูดแก๊ส หรือทำปฏิกิริยากับแก๊สในอากาศ ทำให้อากาศมีปริมาณมลพิษลดลง จะต้องใช้ในบริเวณที่มีออกซิเจนเพียงพอ สารเคมีที่บรรจุในกระบอกจะเลือกทำปฏิกิริยาเฉพาะมลพิษบางชนิด โดยเฉพาะจงเท่านั้น

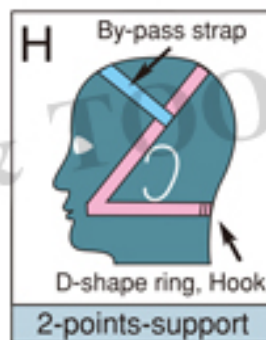
FMDGM28

Combination
cap

NBR

SHIGEMATSU

อุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากระบบหายใจ

2. แบบที่นำอากาศจากภายนอกเข้าไปช่วย (Atmospheric-supply respirator)

- จะประกอบด้วยท่อซึ่งจะส่งอากาศเข้าไปในหน้ากากป้องกันสารพิษ ท่ออากาศจะนำอากาศจากภายนอกที่เป็นอากาศบริสุทธิ์เข้ามา หรืออาจใช้อากาศจากถังอากาศที่คนงานนำติดตัวเข้าไป ใช้กับบริเวณที่ออกซิเจนไม่เพียงพอ หลักการของเครื่องใช้การอัดอากาศจากบริเวณที่ไม่มีสารพิษเข้าไปให้ผู้ใช้อุปกรณ์

อุปกรณ์ป้องกันร่างกาย

เสื้อคลุมป้องกัน

- ใช้ป้องกันอันตรายจากสารเคมี และสารอันตรายต่าง ๆ ต้องสวมใส่ตลอดเวลา ที่ปฏิบัติงาน เมื่อใช้งานเสร็จไม่ควรนำติดตัวกลับบ้าน ควรซักทันที เพราะอาจเป็นการนำสารบางอย่างไปปนเปื้อนบุคคลภายนอกได้
- ผู้ที่ทำงานเกี่ยวกับฝุ่นพิษ สารเคมี สารกัมมันตรังสี และจุลินทรีย์ ต้องระวังเรื่องการปนเปื้อนมาก วัสดุที่นำมาทำเสื้อคลุมควรเป็นผ้าหรือใยสังเคราะห์ ที่ไม่อบฝุ่นหรือจับน้ำ
- สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีที่มีฤทธิ์กัดกร่อนสูง วัสดุที่ใช้ทำเสื้อคลุมควรเป็นพลาสติกหรือยาง บางครั้งอาจมีการต่อเครื่องป้องกันอันตรายจากการหายใจเข้ากับเสื้อคลุม เพื่อให้อากาศบริสุทธิ์ผ่านเข้าไปในเครื่องช่วยหายใจ และทำให้การระบายอากาศบริเวณนั้นดีขึ้น

WORKSafe
BODY PROTECTION

ชุดคลุมยาวพีวีซีพร้อมชูต

บริษัท พีดีเอส อินเตอร์เนชันแนล (ประเทศไทย) จำกัด

โทร. 02-361-8191 <http://www.pdsthailand.com>

ถุงมือ

- ใช้ป้องกันอันตรายเมื่อต้องสัมผัสสารเคมีที่เป็นพิษ เชื้อโรคหรือของร้อน
- ถ้าปฏิบัติงานด้วยรังสีให้ใช้ถุงมือยางหรือพลาสติก
- ถ้าปฏิบัติงานเกี่ยวกับสารเคมีมีฤทธิ์กัดกร่อนใช้ถุงมือยาง นีโอพรีน หรือ ไวนิล
- ถ้าปฏิบัติงานเกี่ยวกับงานติดเชื้อใช้ถุงมือ โพรไพรีน โดยใช้แล้วทิ้ง
- ถ้าต้องจับของร้อนให้ใช้ถุงมือหนังหรือใยหิน

ถุงมือยางนีโอพรีน

<http://www.vsskorat.co.th>

ถุงมือโพรไพรีน

ถุงมือหนัง

รองเท้า

- ใช้ป้องกันอันตรายที่เกิดจากสารเคมี ปกติจะใช้รองเท้าหนังหุ้มส้น และต้องสวมใส่ตลอดเวลาปฏิบัติงาน ถ้าสารเคมีหกบนพื้นปริมาณมากควรใช้รองเท้ายาง

WORKSafe®
PEOPLE PROTECTION

รองเท้าเซฟตี้หุ้มข้อ

รองเท้าบูทยาง King

01-4301 KV20X

รองเท้าบูทยางหุ้มข้อ

รองเท้าบูททำจาก PVC ประเทศ Singapore
size : 3 - 13 มาตรฐานสินค้า : CE345 S5

รองเท้ากันไฟฟ้า

บริษัท พีดีเอส อินเตอร์เนชั่นแนล (ประเทศไทย) จำกัด

โทร. 02-361-8191 <http://www.pdsthailand.com>

* Promotion valid until 31st July 2014

โทร. 02-361-8191 <http://www.pdsthailand.com>

การใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล

- จะช่วยให้หน่วยจัดการเหตุฉุกเฉินสามารถทำงานได้อย่างปลอดภัย การเลือกอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลแบ่งเป็น 4 ระดับ
- **ระดับ A** ในกรณีเหตุอันตรายรุนแรงหรือทราบว่ามีสารเคมีที่เป็นอันตรายร้ายแรง กรณีนี้ใช้อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลที่คุ้มครองผู้สวมใส่มากที่สุด วัสดุที่ทำชุดต้องสามารถป้องกันไอหรือแก๊สที่จะซึมผ่านเข้าไปได้
- **ระดับ B** ในกรณีที่ทราบว่าสารเคมีหรือสารพิษที่ฟุ้งกระจายเป็นอันตราย ป้องกันมิให้ร่างกายสัมผัสหรือสูดดมสารเข้าไป วัสดุที่ใช้ไม่จำเป็นต้องป้องกันไอหรือแก๊สซึม
- **ระดับ C** ในกรณีที่ทราบว่าสารพิษที่รั่วไหลเป็นอันตราย แต่ไม่ต้องป้องกันอันตรายมากนัก ใช้เครื่องป้องกันการหายใจชนิดครึ่งหน้า หรือเต็มหน้า
- **ระดับ D** ในกรณีทราบความเข้มข้น และชนิดของสารเคมีที่ไม่เป็นอันตรายต่อระบบทางเดินหายใจหรือผิวหนัง ใช้เพียงเสื้อคลุมธรรมดา หมวกแข็ง แว่น ถุงมือ

ระดับ A

ระดับ B

ระดับ C

ระดับ D

การปฐมพยาบาล (First Aid)

- เป็นการช่วยเหลือหรือการรักษาเริ่มแรกสำหรับผู้ที่ได้รับบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยกระทันหัน ก่อนที่แพทย์หรือพยาบาลจะมาถึง โดยใช้อุปกรณ์ที่หาได้ในขณะนั้น
- จุดประสงค์ของการปฐมพยาบาล คือ ทำเพื่อช่วยชีวิต เพื่อลดอาการที่เกิดขึ้นให้น้อยลง

เตรียมน้ำดื่มไว้ให้
วางชามไว้ใกล้ๆ เด็ก

ขั้นตอนการช่วยเหลือผู้ป่วยหรือผู้บาดเจ็บ

- ประเมินสถานการณ์และขอความช่วยเหลือ
- ผู้ช่วยเหลือปลอดภัย
- ผู้ป่วยปลอดภัย
- ประชุมพยาบาล

การปฐมพยาบาลทั่วไป

- เขย่าหรือถามเพื่อดูว่ายังมีสติหรือไม่
- ให้อ้าปากเพื่อกันไม่ให้สิ่งจุกปากจนหายใจไม่ออก
- ดูว่ายังหายใจอยู่หรือไม่
- ดูในช่องปากว่ามีสารพิษหรือไม่
- ผายปอดกรณีผู้ป่วยหยุดหายใจ ถ้าไม่เคยทำไม่ควรลองทำเอง
- ตรวจการเต้นของหัวใจ
- จัดท่านอนพักกรณีผู้ป่วยหมดสติ

การปฐมพยาบาลเมื่อสารพิษทำให้ผิวหนังไหม้

สารพิษเมื่อเข้าไปในร่างกายในจำนวนพอสมควรแล้วทำให้เกิดอันตรายชั่วคราวหรือถาวรต่อร่างกายได้

- แผลจากกรด ล้างแผลด้วยน้ำสะอาดปริมาณมาก จากนั้นล้างด้วยสารละลายโซเดียมไบคาร์บอเนต 5 % แล้วล้างตามด้วยน้ำสะอาด หากแผลไหม้รุนแรงให้ล้างด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อ ปล่อยให้แห้งแล้วทาด้วยครีมสำหรับแผลไหม้ และถ้าแผลไหม้เกิดจากกรดซัลฟูริกเข้มข้น ห้ามใช้ด่างก่อนล้างด้วยน้ำ เพราะจะทำให้ผิวหนังไหม้จากความร้อน
- แผลจากด่าง ล้างด้วยน้ำสะอาดปริมาณมาก หลังจากนั้นใช้สารละลายแอมโมเนียมคลอไรด์ 5 % หรือสารละลายอิมิตัวของกรดบอริก หรือสารละลายของกรดอะซิติก 2 % ล้างด้วยน้ำสะอาด

สวมถุงมือป้องกัน

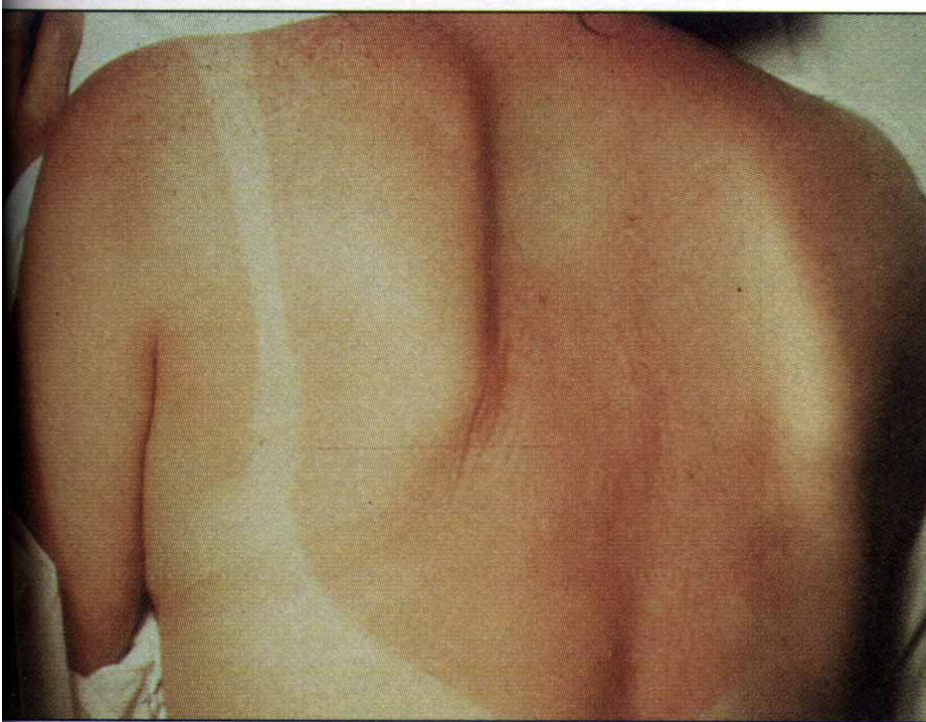
การปฐมพยาบาลเมื่อเกิดแผลไหม้จากความร้อน

ความลึกของบาดแผลถูกความร้อน แบ่งเป็น 3 ชนิด

- แผลไฟไหม้ระดับที่ 1 ได้แก่ บาดแผลที่เกิดเฉพาะผิวหนังชั้นนอก บาดแผลมีเพียงรอยแดง แกรู้สึกปวดแสบปวดร้อน
- แผลไฟไหม้ระดับที่ 2 ได้แก่ บาดแผลที่มีลักษณะผิวหนังลอกและมีน้ำเหลืองขังอยู่ภายใน
- แผลไฟไหม้ระดับที่ 3 ได้แก่ แผลไหม้ที่ผิวหนังชั้นนอก และไหม้ลุกลามไปถึงชั้นใต้ผิวหนัง

แผลไฟไหม้ระดับที่ 1 ห้ามใช้น้ำปลา ยาสีฟัน ยาหม่อง

ผิวหนังไหม้เล็กน้อยระดับ 1 มีอาการปวดแสบปวดร้อน จนถึงผิวหนังแดงและพอง ให้ใช้ครีมสำหรับแผลไหม้ หรือใช้ผ้ากอซหรือสำลีสะอาดชุบสารละลายโซเดียมไบคาร์บอเนต 5 % ปิดพอดิบพอดี หลังให้การปฐมพยาบาลควรนำส่งโรงพยาบาล

พบแพทย์ทุกราย

แผลไฟไหม้ระดับที่ 2

แผลไฟไหม้ระดับที่ 3

ผิวหนังไหม้รุนแรงระดับ 2 และ 3 ให้ถอดเสื้อผ้า
หรือตัดเสื้อผ้าผู้ป่วยออก หากมีอาการช็อกให้รีบ
แก้ไขก่อน จากนั้นปิดและพันด้วยผ้าสะอาด ถ้าปวด
มากให้ยาระงับปวด แล้วรีบนำส่งโรงพยาบาล

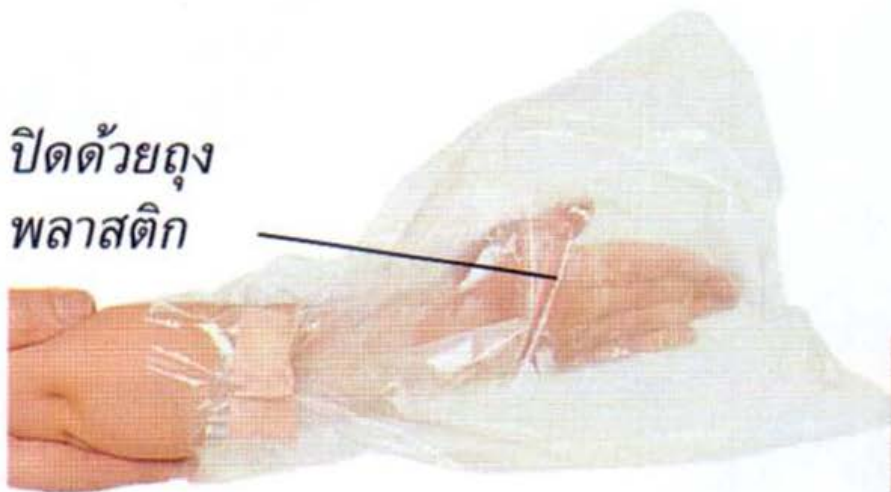
บาดแผลถูกความร้อน

ถอดสิ่งของบริเวณแผลออก

ใช้ครีมทาและปิดแผลด้วยถุงพลาสติกหรือผ้าที่ไม่เป็นขุย

ปิดด้วยถุง
พลาสติก

ปิดด้วยแผ่น
พลาสติกห่ออาหาร

ถ้าเป็นลมให้นอนราบ ยกขาสูง

การปฐมพยาบาลเมื่อผู้ป่วยสูดสารพิษ

- หาเครื่องป้องกันให้กับตัวเองก่อน
- พาผู้ป่วยออกจากบริเวณที่เกิดเหตุ ไปหาที่ที่มีอากาศบริสุทธิ์
- คลายเสื้อผ้าให้หลวม
- ดูว่าผู้ป่วยยังหายใจอยู่หรือไม่ ให้นอนในท่าพัก
- ถ้าผู้ป่วยหายใจลำบากควรให้ออกซิเจนหรือทำการผายปอด
- ถอดชุดที่มีสารพิษออกเพื่อนำไปทำลาย
- สังเกตอาการจนแพทย์มาหรือนำส่งโรงพยาบาล

เคลื่อนย้ายผู้
บาดเจ็บออกจาก
อันตรายโดย
ไม่นำตัวเอง
เข้าไปเสี่ยง

การปฐมพยาบาลเมื่อผู้ป่วยช็อค

- ถ้ามีการตกเลือดให้ห้ามเลือดก่อน
- ให้นอนยกขาให้สูงขึ้นศีรษะต่ำเพื่อให้เลือดไปเลี้ยงสมอง
- ห่มผ้าให้ร่างกายอบอุ่น
- ถ้าผู้ป่วยยังมีสติให้ดื่มน้ำหรือเครื่องดื่มอุ่น ๆ เพื่อช่วยกระตุ้นหัวใจ
- ถ้าหยุดหายใจให้รีบช่วยหายใจ
- นำส่งโรงพยาบาล

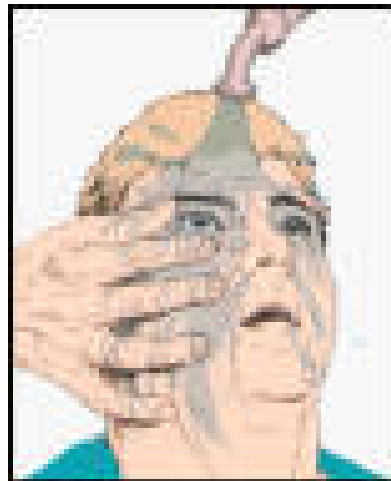
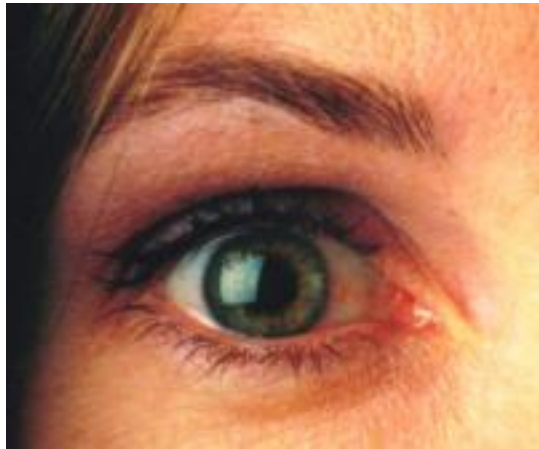

ให้ศีรษะอยู่ต่ำ

ปิดส่วนที่บาดเจ็บ
ให้เรียบร้อย

การปฐมพยาบาลเมื่อสารกัดกร่อนเข้าตา

- กรดเข้าตา ล้างด้วยน้ำปริมาณมากแล้วตามด้วยสารละลายโซเดียมไบคาร์บอเนต 2 %
- ด่างเข้าตา ล้างด้วยน้ำปริมาณมากแล้วตามด้วยสารละลายกรดบอริก 2 %
- หลังจากล้างตาแล้ว หากมีอาการปวดมาก บรรเทาอาการปวดด้วยครีมป้ายตา จากนั้นนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาล

การปฐมพยาบาลเมื่อได้รับพิษจากสารเคมีโดยการกิน

- สารกัดกร่อน ห้ามทำให้ผู้ป่วยอาเจียน ให้ดื่มน้ำมาก ๆ เพื่อให้กรดหรือด่างเจือจาง ในกรณีที่ยกกรดให้ดื่มนมหรือน้ำปูนใส ในกรณีที่กินด่างให้ดื่มน้ำกรดอะซิติก 1 % แล้วนำส่งโรงพยาบาลโดยทันที
- สารเคมีที่มีใช้สารกัดกร่อน ทำให้ผู้ป่วยอาเจียนแล้วรีบนำส่งโรงพยาบาล

การปฐมพยาบาลเมื่อได้รับพิษจากสารเคมีโดยการกิน

1. การทำให้สารพิษเจือจาง โดยให้ของเหลวชนิดต่าง ๆ เช่น

- น้ำสะอาด 3-4 แก้ว
- น้ำสบู่ 2-3 แก้ว
- น้ำเกลืออุ่น ๆ (เกลือ 1 ช้อนโต๊ะต่อน้ำ 1 แก้ว)
- นํ้านม 3-4 แก้ว

หากอาเจียนออกมาก็สามารถให้ซ้ำได้อีก

2. ให้ผู้ป่วยกินสารต้านพิษ (universal antidote) เช่น ผงถ่าน
ขนมปังไหม้ น้ำชาแก่ ๆ ยาลดกรดในกระเพาะ จะช่วยดูดซึมสารพิษให้
มีฤทธิ์เป็นกลาง

การปฐมพยาบาลที่ถูกต้องรวดเร็วจะช่วยให้ผู้ป่วยมีโอกาสรอดชีวิตมากขึ้น ผู้ที่ทำหน้าที่ปฐมพยาบาลผู้อื่น ควรได้รับการฝึกฝนอย่างถูกต้อง โดยต้องระวังไม่ให้ตนเองได้รับอันตรายจากพิษ และควรนำผู้ป่วยส่งโรงพยาบาลให้เร็วที่สุด

